Posudek na diplomovou práci Bc. Andrey Vilímové Migrace mezi střední Asií a Ruskem. Případ Kyrgyzstánu

Autorka si dala za cíl zmapovat migrační proudy na postsovětském prostoru na příkladu vztahů mezi Kyrgyzstánem a Ruskem v této oblasti. Kyrgyzstán je jednou ze tří republik Střední Asie, která generuje nejvíce migrantů do Ruské federace (vedle mnohem výraznějších příkladů Tádžikistánu či Uzbekistánu). Z tohoto hlediska je výběr tématu nejenom smysluplný, ale i přínosný jako příklad migrační politiky i jako pokus o konfrontaci teoretických přístupů s praxí.

Je nutno konstatovat, že autorka přistoupila k psaní práce velmi zodpovědně, neváhala dohledat řadu materiálů v Moskvě i v samotném Kyrgyzstánu. Mimoto prokázala schopnost kriticky prameny rozebírat, což je vynikající základ pro uvažování o tomto regionu.

Metodologicky se soustředila na klíčové tematické okruhy, které jsou určující pro migraci mezi oběma sledovanými státy (pracovní, etnická migrace). V textu tak stojí za vyzdvihnutí snaha o komplexní a vyčerpávající přístup, který by tímto mohl pretendovat i na knižní publikaci či přinejmenším jako na příručku pro zainteresované organizace. Z tohoto hlediska by bylo vhodné práci převést do angličtiny a nabídnout například IOM či OSN pro jejich další práci.

Obsahově sice práce neříká zcela nové, zásadní a převratné informace, přesto podstatným způsobem problematiku, ukazuje na její podstatné a sporné body a nabízí i určité varianty řešení.

V úvodu se sice pokouší ukázat určitý teoretický rámec, nicméně se ukazuje, že na danou případovou studii jsou teoretické modely poměrně obtížně aplikovatelné a pokud ano, tak spíše uměle. Škoda jen, že se o toto autorka nepokoušela dříve než v závěru práce. Tento poznatek, který zcela odpovídá metodologii teritoriálních studií, by ještě více vystoupil na povrch. Při eventuální další práci s textem by bylo vhodné zvážit, zda a případně v jaké míře tuto část zachovat.

Bylo by však přece jenom vhodné dotáhnout text v některých menších detailech. Na některých místech se informace zbytečně dublují, některá data se vzájemně vylučují, jakkoliv je často na vině i různorodý a (v kontextu postsovětského prostoru typicky) rozporuplný zdroj, který se autorka snažila zařadit do práce. Na některých místech se objevují i terminologické překlepy. Tyto nedostatky jsou však řešitelné pečlivější korekturou práce. Je patrné, že finalizace textu probíhala již poněkud pod tlakem termínu odevzdání.

V rámci obhajoby by se diplomantka mohla zaměřit především na otázku perspektivy kyrgyzsko-ruských vztahů v migrační oblasti a případně se pokusit i naznačit v čem (ne)jsou kyrgyzští migranti specifičtí oproti svým „kolegům“ z ostatních zemí Střední Asie.

Celkově však mohu konstatovat, že autorka splnila všechny požadavky kladené na magisterskou práci a mohu ji hodnotit stupněm „výborně“

PhDr. Slavomír Horák, Ph.D.

V Praze, dne 12. června 2013